Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

16. aprill 2015 *

Tolliliit — Imporditollimaksude tollivormistusjärgne sissenõudmine — Taiwani päritolu glüfosaadi import — Tollimaakleri esitatud taotlus vähendada imporditollimaksu — Määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikkel 239 — Üldine õiglusnorm — Eriolukorra esinemine — Deklaratsioonid vabasse ringlusse lubamiseks — Valed päritolusertifikaadid — Mõiste „ilmne hooletus” — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse tollimaksu vähendamine põhjendamatuks

Kohtuasjas T-576/11,

Schenker Customs Agency BV, asukoht Rotterdam (Madalmaad), esindajad: advokaadid J. Biermasz ja A. Jansen,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Keppenne ja F. Wilman, hiljem A. Caeiros ja B.-R. Killmann, keda abistas advokaat Y. Van Gerven,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 27. juuli 2011. aasta otsus K (2011) 5208 lõplik, milles tunnistatakse asjaomasel juhul imporditollimaksu vähendamine põhjendamatuks (asi REM 01/2010),

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud F. Dehousse ja A. M. Collins (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades kirjalikus menetluses ja 19. novembri 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

Glüfosaadi impordi suhtes kohaldatav dumpinguvastane kord

1 Glüfosaat on ühe põllumajanduses kasutatava herbitsiidi ning büroo- ja tööstusruumide puhastustoodete põhikoostisosa.

2 Komisjoni 4. septembri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1731/97 kehtestati Hiina Rahvavabariigist pärit glüfosaadi Euroopa Liidu impordi suhtes ajutine dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 243, lk 7).

3 Nõukogu 16. veebruari 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 368/98, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit glüfosaadi Euroopa Liidu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse sisse ajutine dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 47, lk 1), kehtestati kõnealuse impordi suhtes 24% lõplik dumpinguvastane tollimaks.

4 Euroopa Ühenduste Komisjon teatas liikmesriikidele 14. detsembri 1999. aasta kirjas „vastastikuse abistamise" raames oma kahtlusest, et glüfosaadi liitu impordil võib tegemist olla eeskirjade rikkumistega. Kirjas sisaldus teave, mille Belgia ametiasutused olid esitanud 1998. ja 1999. aastal toimunud glüfosaadi impordi kohta, mis oli olnud deklareeritud Taiwanist pärinevana, kuid mille kohta selgus, et tegelikult pärines see Hiinast. See kiri sisaldas ka Prantsuse tolli edastatud teavet glüfosaadi impordi kohta, mille puhul oli deklareeritud valed tariifikoodid.

5 Selles kirjas märkis komisjon veel, et glüfosaadi ülemaailmset tootmist puudutava teabe ning selle toote impordivoogude analüüsi põhjal on tal kahtlus, et Hiinas toodetud glüfosaat saadeti kolmandatesse riikidesse, kes – olemata tuntud, kui glüfosaati tootvad riigid – eksportisid siiski Euroopa Liitu glüfosaati sama hinnaga kui Hiinas toodetud glüfosaat. See teave andis Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) aluse kahelda, kas Taiwanis, Tais, Singapuris ja Malaisias ei toimu mitte ümberlastimine või ebapiisav töötlemine.

6 Kirjas oli Belgia Kuningriigi ja Prantsuse Vabariigi poolt teatavaks tehtud eeskirjade rikkumistega seotud ettevõtjate nimekiri ning samuti mitme sellise liidus asutatud ettevõtja nimekiri, keda komisjon kahtlustas seoses glüfosaadi liitu importimisega ja kelle hulgas oli ka käesoleva juhtumi puhul liitu glüfosaati importinud ettevõtja.

7 Lõpuks esitas komisjon selles kirjas liikmesriikidele üleskutse olla glüfosaadi impordi osas valvsad ja viia läbi kontrollimisi, et otsida võimalikke võltsitud päritolutõendeid. Samuti palus komisjon liikmesriikidel esitada koopiad äri- ja veodokumentidest ning päritolusertifikaatidest, mis puudutasid aastatel 1998 ja 1999 toimunud, Malaisiast, Singapurist, Taist ja Taiwanist pärinevana deklareeritud glüfosaadi importi.

8 Organisatsioonilt European Glyphosate Association 26. märtsil 2001 saadud taotluse alusel võttis komisjon 8. mail 2001 vastu määruse (EÜ) nr 909/2001, millega algatatakse uurimine seoses väidetava kõrvalehoidmisega nõukogu määrusega (EÜ) nr 368/98 Hiina Rahvavabariigist pärineva glüfosaadi impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest Malaisiast või Taiwanist saadetava glüfosaadi impordi kaudu ning kehtestatakse sellise impordi suhtes registreerimisnõue EÜT L 127, lk 35; ELT eriväljaanne 11/37, lk 249).

9 Pärast komisjoni poolt läbiviidud uurimist võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 163/2002, millega laiendatakse määrusega nr 368/98 Hiina Rahvavabariigist pärineva glüfosaadi impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Malaisiast või Taiwanist

saadetavale glüfosaadi impordile, olenemata sellest, kas see deklareeritakse Malaisiast või Taiwanist pärinevana või mitte, ning millega lõpetatakse Malaisia eksportivat tootjat ja Taiwani eksportivat tootjat käsitlev uurimine (EÜT L 30, lk 1).

Schenker Customs Agency esitatud deklaratsioonid glüfosaadi vabasse ringlusse lubamiseks

10 Schenker Customs Agency BV esitas tollimaaklerina tegutsedes ajavahemikus 19. veebruar 1999 kuni 19. juuli 2001 Madalmaade tollile 52 deklaratsiooni liitu imporditud glüfosaadi vabasse ringlusse lubamiseks.

11 Kaudse esindajana tegutsedes esitas hageja need deklaratsioonid enda nimel Portugalis asutatud äriühingu Biermann-Schenker L[da], kes oli kõnealuse glüfosaadi importija, (edaspidi „importija") käsundi alusel.

12 Kõigis deklaratsioonides oli märgitud, et glüfosaat on Taiwani päritolu. Need deklaratsioonid koostati Taiwani kaubanduskodade väljastatud päritolusertifikaatide alusel, mille importija oli hagejale üle andnud.

Portugali tolli läbiviidud kontroll

13 Olles vastastikuse abistamise raames saanud komisjonilt 14. detsembril 1999 teatise ning Madalmaade tollilt saadud teabe alusel viis Portugali toll läbi inspekteerimise ning küsis teavet ja dokumente importijalt ning äriühingult Biermann-Schenker, kes tegutses Portugalis importija esindajana.

14 Selle kontrolli tulemusel tuvastas Portugali toll esiteks, et Taiwani päritolusertifikaadid, millele põhinevad hageja esitatud deklaratsioonid vabasse ringlusse lubamiseks, ei ole usaldusväärsed, ja teiseks, et on olemas dokumente, mis osutavad sellele, et importija oli imporditud glüfosaadi Hiina päritolust teadlik. Need tuvastused esitati Portugali tolli 18. oktoobri 2002. aasta raportis. Kõnealune raport saadeti OLAF-ile, kes edastas selle Madalmaade tollile 8. novembril 2002.

OLAF-i missioon

15 Eelkõige Madalmaade tolli taotlusel komplekteeriti missioon. Sellesse kuulusid OLAF-i ning teatavate teiste liikmesriikide esindajad.

16 OLAF-i missioon viibis Taiwanis 2003. aasta 18. märtsist 1. aprillini, et uurida Taiwanist pärinevana deklareeritud, kuid Hiina päritolu kahtlusega glüfosaadi liitu eksportimist. Missiooni 2. juuni 2003. aasta raportis tuvastati, et glüfosaat, mida importija liitu importis ja mille kohta hageja poolt vabasse ringlusse lubamiseks esitatud deklaratsioonides oli päritoluriigina märgitud Taiwan, oli tegelikult Hiina päritolu.

17 Raportis selgitati, et glüfosaat veeti Hiinast läbi Hong Kongi Taiwanis asuvasse Kaohsiungi sadamasse, kust kaup suunati edasi liitu uue veokirja (bill of lading) alusel koos päritolusertifikaatidega, mis saadi kauba päritolu kohta võltsitud tõendite alusel Taiwani kaubanduskojalt ja Taiwanis asuvalt Taipei kaubanduskojalt.

Madalmaade tollis läbiviidud menetlus

18 Madalmaade toll viis 30. juulil, 3. augustil ja 14. detsembril 2001 hageja juures läbi kontrolli. Selle tulemusel tuvastati, et enamuse analüüsitud glüfosaadi impordi juhtude puhul oli kaup lastitud Hiinas ja saadetud laevaga Taiwani kaudu Rotterdami (Madalmaad).

19 Kontrolli põhjal tegi Madalmaade toll järelduse, et asjaomane glüfosaat on Hiina, mitte Taiwani päritolu ja et seega kohaldatakse sellele dumpinguvastast tollimaksu, mis on ette nähtud määruses nr 368/98. Madalmaade toll esitas 21. veebruaril 2002 kokkuvõtva raporti järelduste kohta. Selle raporti kohaselt lõpetati kontroll koos hageja esindajatega 11. veebruaril 2002 ja kui tolliametnik palus neil esitada oma märkused kontrolli tulemuste ning neil põhinevate võimalike edasiste sammude ja võimalike pakutavate muudatuste kohta, siis esindajad vastust ei andnud, märkides, et oodatakse ära siseuurimise tulemus.

20 Madalmaade toll väljastas 13. veebruaril, 2. mail ja 2. juulil 2002 hagejale seitse maksunõuet kogusummas 1 696 303,17 eurot, mille moodustas dumpinguvastane tollimaks glüfosaadi impordilt, mille kohta deklaratsioonid vabasse ringlusse lubamiseks esitati ajavahemikus 19. veebruar 1999 kuni 19. juuli 2001.

21 Hageja esitas 9. detsembril 2002 nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307; edaspidi „tolliseadustik”) artikli 239 alusel Madalmaade tollile taotluse temalt sissenõutava dumpinguvastase tollimaksu vähendamiseks. Madalmaade toll keeldus 9. septembril 2004 tollimaksu vähendamisest ja jättis selle keeldumisotsuse jõusse 6. septembril 2005.

22 Hageja kaebas need tolli otsused edasi Rechtbank te Haarlemile (Harlemi esimene astmekohus, Madalmaad), kes need oma 4. detsembri 2006. aasta otsustega jõusse jättis

23 Hageja esitas Rechtbank te Haarlemi otsuste peale apellatsioonkaebused Gerechthof te Amsterdamile (Amsterdami apellatsioonikohus, Madalmaad). Gerechthof te Amsterdam leidis 18. detsembril 2008, et hageja on samasuguses olukorras nagu see, mida käsiteleti 25. juuli 2008. aasta kohtuotsuses C.A.S. *vs*. komisjon (C-204/07 P, EKL, EU:C:2008:446), ja et kuigi hageja oli hooletu teatavate asjaolude suhtes, ei saa teda siiski süüdistada pettuses või ilmses hooletuses, ning otsustas, et hageja taotlus tollimaksu vähendamiseks tuleb saata komisjonile komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse tolliseadustiku rakendussätted (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3; edaspidi „rakendusmäärus”) artikli 905 alusel. Seega tunnistas Gerechthof te Amsterdam apellatsioonkaebuse põhjendatuks, tühistas Rechtbank te Haarlemi otsused ja tolli vaidlusalused otsused, millega keelduti tollimaksu vähendamisest, ning andis tollile korralduse saata juhtumi toimik komisjonile.

24 Madalmaade toll saatis vastavalt rakendusmääruse artiklile 905 18. veebruari 2010. aasta kirjaga toimiku komisjonile, paludes viimasel teha otsus küsimuses, kas hagejalt sissenõutava tollimaksu vähendamine tolliseadustiku artikli 239 alusel on põhjendatud.

25 Rakendusmääruse artikli 906a alusel teatas komisjon hagejale oma kavatsusest teha talle edastatud imporditollimaksu vähendamise taotluse kohta hagejale ebasoodus otsus ning edastas oma vastuväited. Hageja esitas nende vastuväidete kohta oma märkused 1. juunil 2011.

26 Märkustes väitis hageja sisuliselt, et ta sattus tolliseadustiku artikli 239 tähenduses eriolukorda Madalmaade ja Taiwani ametiasutuste ja komisjoni enda käitumise tõttu. Lisaks ei olnud ta nõus komisjoni järeldusega, et tegemist oli ilmse hooletusega eelkõige täiendavaid transpordikulusid käsitlevate arvete ja glüfosaadi Hiina Rahvavabariigis pealelaadimisele viiteid sisaldavate dokumentide tõttu.

Vaidlustatud otsus

27 Pärast pikemat kirjavahetust ja hageja ning Madalmaade tolli poolt täiendava teabe andmist ning seejärel, kui rakendusmääruse artiklis 907 ette nähtud ekspertrühm oli küsimust uurinud, tegi komisjon 27. juulil 2011 otsuse K (2011) 5208 lõplik, milles tuvastati, et asjaomasel juhul ei ole imporditollimaksu vähendamine põhjendatud (asi REM 01/2010) (edaspidi „vaidlustatud otsus").

28 Vaidlustatud otsuses käsitles komisjon tolliseadustiku artiklis 239 – tõlgendatuna koostoimes rakendusmääruse artikliga 905 – tollimaksu vähendamise eelduseks olevat kahte tingimust, st esiteks tingimust, et võlgnik peab olema sattunud eriolukorda võrreldes kõigi samal tegevusalal tegutsevate ettevõtjatega, ning teiseks tingimust, et ei tohi olla tegemist võlgniku–poolse pettuse või ilmse hooletusega.

29 Esimese tingimusega seoses tegi komisjon esiteks järelduse, et hageja puhul ei ole tegemist eriolukorraga Taiwani ametivõimude poolt valede päritolusertifikaatide väljastamise tagajärjel, kuna juhtumi asjaolud kuuluvad liidu dumpinguvastaste tollimaksude valdkonda, milles kolmandate riikide ametivõimudel pädevus puudub. Teiseks leidis komisjon, et ka tema enda käitumine ei põhjustanud hageja eriolukorda, sest tal pole kohustust teavitada maksukohustuslast käesoleval juhul käsitletava taolisest olukorrast. Lisaks märkis komisjon, et teavitas 1999. aasta detsembris liikmesriike oma kahtlustest glüfosaadi impordil toimepandava pettuse osas, ja sellest, et 2003. aastal saatis OLAF Taiwani oma missiooni. Kolmandaks oli komisjon seisukohal, et hageja eriolukorda ei põhjustanud Madalmaade ametivõimude käitumine, kes ei teadnud tegelikult glüfosaadi impordil eeskirjade rikkumisest enne, kui kaup imporditi ja esitati deklaratsioonid vabasse ringlusse lubamiseks.

30 Teise tingimuse osas märkis komisjon, et käesoleval juhul kohaldatavad õigusnormid ei ole eriti keerukad. Lisaks märkis ta, et hageja on kaua tegutsenud tollimaaklerina suhteliselt kogenud ja on varem juba esitanud glüfosaadi, sh Hiinast pärineva, impordil deklaratsioone vabasse ringlusse lubamiseks. Peale selle leidis komisjon, et hageja ei võtnud kõiki meetmeid selleks, et tagada enda esitatud deklaratsioonide õigsus, kuna ta ei tekkinud kahtlust glüfosaadi tegeliku pärituolu osas, kuigi arvete kohaselt oli toote lähtekoht Shanghai (Hiina) ja Taiwani kaubanduskodade väljastatud päritolusertifikaatide usaldusväärsust vähendasid neis sisalduvad vasturääkivused. Neid asjaolusid arvestades tegi komisjon järelduse, et hageja ei olnud näidanud üles hoolsust, mida tavaliselt nõutakse tollivormistust korraldavalt isikult, ja et seega ei olnud käesoleva juhtumi puhul täidetud tollimaksu vähendamise teine tingimus.

31 Neid asjaolusid arvestades otsustas komisjon, et taotletud imporditollimaksu vähendamine ei ole põhjendatud.

Menetlus ja poolte nõuded

32 Hageja esitas 10. novembril 2011 Üldkohtu kantseleisse hagi käesoleva asja algatamiseks.

33 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti, määrati ettekandja-kohtunik kuuendasse kotta ning seetõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.

34 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kuues koda) avada suulise menetluse.

35 Poolte kohtukõned ja Üldkohtu küsimustele antud vastused kuulati ära 19. novembri 2014. aasta kohtuistungil.

36 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— otsustada, et taotletud tollimaksu vähendamine on põhjendatud;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

37 Hageja loobus kohtuistungil Üldkohtu suulisele küsimusele vastates teisest nõudest, mille kohta tehti kanne kohtuistungi protokolli.

38 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

39 Hageja esitab oma hagi toetuseks kuus väidet. Viie esimese väite aluseks on tolliseadustiku artikli 239 rikkumine komisjoni poolt sellega, et komisjon tuvastas vääralt hageja eriolukorra puudumise ja hageja ilmse hooletuse ning tegi selle põhjal vale otsuse, et hageja esitatud tollimaksu vähendamise taotlus ei ole põhjendatud. Kuuenda väite kohaselt on vaidlustatud otsus põhjendamata, sest selles ei ole arvestatud kõiki neid fakte ja asjaolusid, millele hageja tugines.

Sissejuhatavad märkused imporditollimaksu vähendamise korra kohta

40 Tuleb rõhutada, et tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud mehhanism, mida on täpsustatud ja üksikasjalikult rakendatud rakendusmääruse artikliga 905, on oma olemuselt erandlik.

41 Tolliseadustiku artikli 239 kohaselt „[võib] [i]mporditollimaksu […] tagasi maksta või vähendada juhtudel, mille on põhjustanud asjaolud, mille puhul asjaomast isikut ei saa süüdistada pettuses või ilmses hooletuses”.

42 See säte on üksikasjalikult rakendatud rakendusmääruse artikliga 905, mille kohaselt peavad liikmesriigi ametiasutused, kellele esitatakse imporditollimaksu vähendamise taotlus, saatma selle komisjonile, et taotlus lahendataks ette nähtud korra kohaselt, juhul kui taotluses „esitatakse tõendusmaterjal eriolukorra kohta, mille on põhjustanud asjaolud, mille puhul asjaomast isikut ei saa süüdistada pettuses või ilmses hool[e]tuses”.

43 Kohtupraktika kohaselt on imporditollimaksu vähendamise või tagasimaksmise korra eesmärk piirata impordi- või eksporditollimaksu tollivormistusjärgset tasumist juhtudega, mil see on õigustatud ning kooskõlas aluspõhimõtetega nagu õiguskindluse põhimõte (vt selle kohta kohtuotsus, 11.11.1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, EKL, EU:C:1999:548, punkt 54, ja kohtumäärus, 1.10.2009, Agrar-Invest-Tatschl *vs.* komisjon, C-552/08 P, EKL, EU:C:2009:605, punkt 52).

44 Lisaks on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tollimaksu tagasimaksmise või vähendamise mehhanism üldine õiglusnorm, mis on mõeldud hõlmama just nimelt eriolukordi (vt kohtuotsus, 30.11. 2006, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods *vs.* komisjon, T-382/04, EU:T:2006:369, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika). Samuti peab rõhutama, et imporditollimaksude tagasimaksmise või vähendamise näol, mida lubatakse üksnes teatud tingimustel ja konkreetselt ette nähtud juhtudel, on tegemist erandiga impordi- ja ekspordi tavakorrast ning seega tuleb sellist tagasimaksmist või vähendamist lubavaid sätteid tõlgendada täht-tähelt (kohtuotsus, 17.2.2011, Berel jt, C-78/10, EKL, EU:C:2011:93, punkt 46; vt eespool viidatud kohtuotsus Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods *vs.* komisjon, EU:T:2006:369 punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Tolliseadustiku artikli 239 tähenduses eriolukorra esinemise saab tuvastada juhul, kui juhtumiga seotud asjaoludest nähtub, et võlgniku olukord on teiste samal tegevusalal tegutsevate ettevõtjatega võrreldes erandlik ning et nende asjaolude puudumise korral ei oleks ta imporditollimaksu tollivormistusjärgse sissenõudmise tõttu kahju kannatanuna (vt selle kohta kohtuotsused, 25.2.1999, Trans-Ex-Import, C-86/97, EKL, EU:C:1999:95, punkt 22, ja 19.2.1998, Eyckeler & Malt *vs.* komisjon, T-42/96, EKL, EU:T:1998:40, punkt 132).

46 Lisaks peab komisjon selleks, et kindlaks teha, kas käesoleva juhtumiga seotud asjaolud põhjustasid eriolukorra, mis ei ole seotud asjaomase isiku ilmse hooletuse ega pettusega, hindama kõiki asjas tähtsust omavaid fakte (vt analoogia alusel seoses nõukogu 2. juuli 1979. aasta määruse (EMÜ) nr 1430/79 impordi- või eksporditollimaksude tagasimaksmise või vähendamise kohta (EÜT L 175, lk 1) artikli 13 tõlgendusega kohtuotsus, 11.7.2002, Hyper *vs.* komisjon, T-205/99, Rec, EU:T:2002:189, punkt 93).

47 Nende eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb analüüsida käesolevas asjas esitatud väiteid ja argumente.

Viis esimest väidet tolliseadustiku artikli 239 rikkumise kohta

Eriolukorra esinemine

48 Hageja esimese väite kohaselt on komisjon sisuliselt kohaldanud valesti õigusnormi, kuna ta leidis, et hageja puhul ei esinenud eriolukord tolliseadustiku artikli 239 tähenduses esiteks selle tõttu, et hagejat eelnevalt ärakuulamata, väljastas Madalmaade toll maksuotsuse ja nõudis importijalt hilinenult imporditollimaksu tasumist, ning teiseks selle tõttu, et hageja kui Madalmaades asutatud tollimaakleri staatusest tulenes sel ajal *de facto* kohustus tegutseda kõnealuse kliendi kaudse esindajana.

49 Seoses sellega tuleb märkida, et sellise õiglusnormi, nagu on ette nähtud tolliseadustiku artiklis 239 ja rakendusmääruse artiklis 905, ainus eesmärk on vabastada – juhul kui esinevad teatavad erakorralised asjaolud ning puudub ilmne hooletus või pettus – ettevõtja selle tollimaksu tasumisest, mida ta on kohustatud tasuma, kuid mitte võimaldada vaidlustada tollivõla põhimõttelist sissenõutavust või sellega seotud menetlust. Nimelt on liidu tollialaste materiaalõigusnormide kohaldamine liikmesriigi tolli ainupädevuses (kohtuotsus, 6.7.1993, CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux *vs.* komisjon, C-121/91 ja C-122/91, EKL, EU:C:1993:285, punkt 45). Nende õigusnormide alusel tehtud liikmesriigi tolli otsuseid saab vastavalt tolliseadustiku artiklile 243 vaidlustada liikmesriigi kohtus, kes võib ELTL artikli 267 pöörduda Euroopa Kohtu poole (kohtuotsused, 16.7.1998, Kia Motors ja Broekman Motorships *vs.* komisjon, T-195/97, EKL, EU:T:1998:181, punkt 36, ja 13.9.2005, Ricosmos *vs.* komisjon, T-53/02, EKL, EU:T:2005:311, punkt 165).

50 Seega saab võlgnik, kes taotleb rakendusmääruse artiklis 905 ette nähtud korra kohaselt tehtud komisjoni otsuse tühistamist, tulemuslikult tugineda ainult väidetele ja argumentidele, mille eesmärk on tõendada enda ilmse hooletuse või pettuse puudumist. Võlgnik ei saa sellise otsuse puhul esitada väiteid ja argumente, mille eesmärk on tõendada vaidlusalust tollimaksu sisse nõudva, liikmesriigi pädeva asutuse otsuste õigusvastasust (vt selle kohta kohtumäärus, 28.2.2012, Schneider España de Informática *vs.* komisjon, T-153/10, EKL, EU:T:2012:94, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Käesoleval juhul on hageja selle argumendi, et Madalmaade toll väljastas talle maksuotsuse ilma, et oleks talle eelnevalt andnud võimalust esitada tõhusalt oma märkused, sisuline eesmärk vaidlustada asjaomase tollis toimunud menetluse õiguspärasus ja seega selle tulemusel tehtud maksuotsused. Üksnes see asjaolu, et hageja esitas komisjonile selle argumendi enda tolliseadustiku artikli 236 tähenduses eriolukorras olemise tõendamiseks, ei oma sellega seoses tähtsust, sest komisjon ei ole rakendusmääruse artiklis 905 ette nähtud menetluse raames pädev uurima liikmesriigi tolli otsuse õiguspärasust. Järelikult ei saa selle käesolevas menetluses vaidlustatud otsuse vastu esitatud argumendiga nõustuda.

52 Peale selle kujutab maksuotsus, mille Madalmaade toll hagejale väljastas, endast ainult viimasele esitatud teadet, et toll tegi järelarvestuskande olemasoleva tollivõla kohta, mis vastavalt tolliseadustiku artikli 201 lõikele 2 tekkis hageja esitatud deklaratsioonide aktsepteerimise hetkel. Lisaks on hageja vastavalt tolliseadustiku artikli 201 lõikele 3 võlgnik kogu tollivõla summa osas, sh imporditollimaks, mida ei tasutud põhjusel, et deklaratsioonides oli imporditud glüfosaadi päritoluriigiks märgitud Taiwan, samas kui tegelik päritoluriik oli Hiina, mistõttu kehtib asjaomase toote suhtes dumpinguvastane tollimaks.

53 Kuna tollivormistusjärgse kontrolli alusel sai tuvastada, et dumpinguvastane tollimaks jäeti ekslikult kohaldamata, siis peab liikmesriigi toll üldjuhul sisse nõudma tollimaksu, mis jäi impordil sisse nõudmata (vt analoogia alusel kohtuotsus 14.5.1996, Faroe Seafood jt, C-153/94 ja C-204/94, EKL, EU:C:1996:198, punkt 16).

54 Lisaks tuleneb Madalmaade tolli poolt hageja juures 30. juulil, 3. augustil ja 14. detsembril 2001 läbiviidud kontrolli kohta koostatud 21. veebruari 2002. aasta raportist, et kontrollimine lõpetati koos hageja esindajatega 11. veebruaril 2002. Samuti nähtub raportist, et tolliametnik palus hageja esindajatel esitada oma märkused ja viimased märkisid, et oodatakse ära siseuurimise tulemus. Toimikus olevate dokumentide põhjal ei saadetud Madalmaade tollile hiljem mingeid vastuseid tolliametniku küsimustele.

55 Mis puutub hageja argumenti, et Madalmaade toll väljastas importijale maksuotsuse hilinenult, siis tuleb tõdeda, et selle argumendiga soovitakse sisuliselt vaidlustada Madalmaade tolli otsused, mis kuuluvad tollialaste materiaalõigusnormide, ning mitte komisjoni pädevuses oleva, rakendusmääruse artiklis 905 ette nähtud menetluse reguleerimisalasse. Seega ei saa käesoleva hagiavaldusega seoses nende argumentidega vaidlustada vaidlustatud otsused.

56 Lisaks olgu meenutatud, et vastavalt tolliseadustiku artikli 201 lõikele 3 on imporditollimaksu puhul võlgnik deklarant ning kaudse esindamise korral ka isik, kelle eest tollideklaratsioon esitatakse. Peale selle vastutavad juhul, kui ühest tollivõlast tuleneva maksusumma tasumise eest vastutab mitu isikut, need isikud selle eest solidaarselt vastavalt tolliseadustiku artiklile 213. Seega ei saa Madalmaade tollile ette heita maksuotsuste väljastamist hagejale kui tollimaaklerile ja seega võlgnikule tollivõlast tuleneva maksusumma osas. Asjaolu, et toll esitas hiljem maksuotsuse importijale, ei oma tähtsust. Mis puutub importija maksejõuetuse väljakuulutamist enne tolli maksuotsuste täitmist, siis on tegemist tollimaakleri tegevuse olemusest tuleneva riskiga. Järelikult ei tingi importijale 2003. aastal maksuotsuse väljastamise ja sellega seoses hageja poolt välja toodud asjaolud hageja eriolukorda tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.

57 Hageja argumendi, et ta sattus eriolukorda Madalmaades tollimaaklerite suhtes kehtiva korra kohaselt importija kaudse esindajana tegutsemise tõttu, osas tuleb tõdeda, et see kord kuulub Madalmaade tollieeskirjade menetlusnormide hulka.

58 Olgu meelde tuletatud, et vastavalt tolliseadustiku artikli 5 lõikele 2 võib esindamine tollieeskirjades ette nähtud toimingute tegemisel ja tollieeskirjades ette nähtud formaalsuste täitmisel olla otsene, millisel juhul esindaja tegutseb teise isiku nimel ja tema eest, või kaudne, millisel juhul esindaja tegutseb enda nimel, aga teise isiku eest. Sama sätte kohaselt võib liikmesriik piiritleda õiguse esitada tollideklaratsioone selliselt, et esindaja peab olema tollimaakler, kes tegutseb selle riigi territooriumil. Seega põhineb Madalmaades kehtiv kord, mille kohaselt võib esindamine olla nii otsene kui kaudne, liikmesriikidel tolliseadustiku alusel oleval ühel võimalusel. See kord, millega on kehtestatud eritingimused juhuks, kui deklaratsiooni esitab selles riigis asutatud tollimaakler, kehtib kõigi Madalmaades asutatud tollimaaklerite suhtes ja hageja ei saa väita, et see seab ta tolliseadustiku artikli 239 tähenduses eriolukorda.

59 Kõike eelnevat arvestades tuleb hagi esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

60 Teise väite raames väidab hageja sisuliselt, et tema eriolukord tuleneb päritolusertifikaadid väljastanud Taiwani kaubanduskodade tegevusest.

61 Vastavalt tolliseadustiku artiklile 62 peab deklarant esitama kõik vajalikud dokumendid asjaomast tolliprotseduuri reguleerivate sätete tollis rakendamiseks muu hulgas juhul, kui kauba päritolust tulenevalt tuleb kohaldada dumpinguvastast tollimaksu.

62 Sellega seoses tuleb meelde tuletada kohtupraktikat, mille kohaselt ei kujuta endast tollimaksu vähendamist õigustavat eriolukorda iseenesest see, kui on usaldatud valeks, võltsituks või kehtetuks osutunud päritolusertifikaadi kehtivust (kohtumäärus, 1.7.2010, DSV Road *vs.* komisjon, C-358/09 P, EU:C:2010:398, punkt 81; vt analoogia alusel kohtuotsused, 13.11.1984, Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Bosman *vs.* komisjon, 98/83 ja 230/83, EKL, EU:C:1984:342, punkt 13, ja 10.5.2001, Kaufring jt *vs.* komisjon, T-186/97, T-187/97, T-190/97–T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97–T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 ja T-147/99, EKL, EU:T:2001:133, punkt 234). Nimelt ei oleks tollivormistusjärgsest kontrollist suurel määral kasu siis, kui selliste sertifikaatide kasutamine saaks iseenesest õigustada tollimaksu vähendamist. Vastupidine lahendus võib pärssida ettevõtjate agarust ja tingida üldjuhul ettevõtjatel lasuva riski tagamise avalikest vahenditest (vt selle kohta kohtuotsus, 18.1.1996, SEIM, C-446/93, EKL, EU:C:1996:10, punkt 45).

63 Lisaks nähtub kohtupraktikast, et liikmesriigi tolli poolt tollimaksu tagantjärele sissenõudmine on siis, kui tolli hilisema kontrolli käigus osutub päritolusertifikaat kehtetuks, kujutab endast tavalist äririski, millega peab arvestama iga hoolas ja eeskirjadest teadlik ettevõtja (vt analoogia alusel eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Hyper *vs.* komisjon, EU:T:2002:189, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).

64 Samuti ei saa jätta mainimata, et komisjoni või nõukogu määrusega kolmandatest riikidest pärit kaubale kehtestatud dumpinguvastaste tollimaksude osas ei ole kolmanda riigi ametiasutused mingil viisil seotud sellise määruse kohaldamisega ja neil ei ole mingit kontrolli- ega järelevalveülesannet, nii et maksukohustuslane saaks neid pidada „pädevaiks” liidu asjaomaste õigusaktidega reguleeritud valdkondades.

65 Käesoleval juhul on hageja esitatud deklaratsioonides märgitud imporditud glüfosaadi päritoluriigiks Taiwan. Glüfosaadi päritolu osas deklaratsioonide toetamiseks tugineb hageja Taiwani kaubanduskodade väljastatud päritolusertifikaatidele, mille ta sai importijalt. Madalmaade tolli poolt läbi viidud tollivormistusjärgse kontrolli käigus selgus, et need sertifikaadid ei tõenda imporditud glüfosaadi tegelikku päritolu. Nende sertifikaatide kehtetuiks osutumine ei ole asjaolu, mis põhjustas hageja sattumise eriolukorda. Neile sertifikaatidele tuginemine tollile deklareeritud kauba päritolu tõendamiseks oli deklarandi valik, mille ta tegi tollis imporditud kauba päritolu deklareerimise kohustuse täitmisel. See valik hõlmab tollimaakleri tegevusele omaseid riske, mida on seega tema enda, mitte avalike vahendite kanda. Kui hageja väitega nõustudes käsitada neid asjaolusid võlgniku sellist eriolukorda põhjustavatena, mis õigustab dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmist, siis ei oleks ettevõtjal mingit huvi tagada tollile esitatavate deklaratsioonide ja dokumentide õigsust.

66 Eeltoodud kaalutlusi ei kõiguta hageja viidatud komisjoni otsused, milles on asutud sooduskorra kontekstis seisukohale, et tollimaksu tagasimaksmine on õigustatud siis, kui selle korra raames konkreetselt heakskiidu saanud kolmanda riigi asutus on mitu aastat väljastanud valesid päritolusertifikaate, ilma et oleks tehtud mingit tollivormistusjärgset kontrolli ja ilma et oleks teavitatud importijaid, kes ei olnud toime pannud pettust ega tegutsenud hooletult.

67 Nagu komisjon vaidlustatud otsuses põhjendatult märkis, võeti need otsused vastu tariifse sooduskohtlemise korra raames ja neis sisalduvad kaalutlused ei ole kolmandate riikide asutuste tegevuse osas ülekantavad käesolevale asjale, mille puhul ei ole tegemist sellise korra kohaldamisega, vaid mis käsitleb hoopis dumpinguvastast tollimaksu.

68 Lisaks ei saa jätta märkimata, et käesoleval juhul on tõendamata, mil määral ja millest lähtudes saab väidetavalt kõnealuseid päritolusertifikaate väljastanud kaubanduskodasid pidada selles valdkonnas pädevaiks.

69 Peale selle tuleb meelde tuletada kohtupraktikat, mille kohaselt mittesooduspäritolu korra raames muu hulgas siis, kui kohaldatakse dumpinguvastast tollimaksu, ei saa omistada mingeid tagajärgi kolmanda riigi asutuse väljastatud sertifikaadile asjaomase kauba mittesooduspäritolu kohta (vt selle kohta kohtuotsus, 16.12.2010, HIT Trading ja Berkman Forwarding *vs.* komisjon, T-191/09, EU:T:2010:535, punkt 43).

70 Eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb hageja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

71 Hageja kolmanda väite kohaselt tegi komisjon sisuliselt väära otsuse, leides, et hagejat eriolukorda tolliseadustiku artikli 239 tähenduses ei põhjustanud komisjoni enda käitumine, mis seisnes kõne all olevate uurimistega seoses koordineerimis- ja järelevalvekohustuse rikkumises.

72 Tuleb märkida, et määrusega nr 368/98, millest kõrvalehoidmine on Madalmaade tolli esitatud maksuotsuse alus, kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu kohaldamisel on komisjoni pädevus piiratum, kui juhtumi puhul, mille kohta tehti eespool punktis 23 viidatud kohtuotsus C.A.S. *vs.* komisjon (EU:C:2008:446), millele hageja tugineb. Nimelt oli selle kohtuasja puhul komisjonil konkreetne kohustus, mis tulenes kolmanda riigiga sõlmitud assotsiatsioonilepingust, mis nägi ka ette komisjoni õigused selle kohustuse täitmiseks. Dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise kohustus lasub põhimõtteliselt liikmesriigi tollil. Sellegipoolest lasub komisjonil liidu aluslepingute ja teiseste õigusaktide täitmise järelevalvajana üldiselt ja konkreetselt liidu tollieeskirjade kohaldamise kontrollija keskset rolli täites koordineerimis- ja järelevalvekohustus eelkõige võimalike rikkumiste uurimisel.

73 Käesoleval juhul edastas komisjon esiteks 14. detsembril 1999 vastastikuse abistamise raames liikmesriikidele tal oleva teabe Hiina päritolu glüfosaadi impordil dumpinguvastasest tollimaksust võimaliku kõrvalehoidmise kohta.

74 Nagu eespool punktides 13–15 on kirjeldatud, abistas komisjon eelkõige OLAF-i kaudu Portugali ja Madalmaade tolli nende läbiviidavas uurimises, koordineerides nende tegevust muu hulgas sellega, et edastas neile olulise teabe uurimiste tulemuste kohta. Selle koordineerimistegevuse võttis kokku OLAF-i uurimismissiooni Taiwani lähetamine.

75 Lõpetuseks olgu märgitud, et komisjon võttis vastu määruse nr 909/2001, algatades omapoolse uurimise Hiina päritolu glüfosaadile kehtestatud dumpinguvastasest tollimaksust kõrvalehoidmise kohta. Selle uurimise tulemusena võttis nõukogu vastu määruse nr 163/2002, mis laiendas Hiina päritolu glüfosaadile kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu ka Taiwanist ja Malaisiast imporditavale glüfosaadile.

76 Seega vastupidi hageja väitele osutavad käesoleva juhtumi asjaolud sellele, et komisjoni poolt või tema toetusel rakendati menetlusi seda mööda, kuidas kõrvalehoidmine liikmesriikide asutuste ja OLAF-i läbiviidud uurimise eri etappides ilmsiks tuli.

77 Lisaks ei saa jätta mainimata, et selliste komisjonil lasuvate kohustuste hulgas ei ole kohustust teavitada importijaid ja tollimaaklereid tema käsutuses olevast teabest ega kohustust hoiatada neid, kui tal on kahtlusi nende tehtavate toimingute osas (vt selle kohta eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Hyper *vs.* komisjon, EU:T:2002:189, punkt 126). Järelikult on komisjon käesoleva juhtumi puhul dumpinguvastase tollimaksu kehtestava määruse rakendamise raames täitnud tal lasuva järelevalve- ja koordinatsioonikohustuse.

78 Pealegi ei ole vaidlust selle üle, et komisjon käivitas vastastikuse abistamise raames liikmesriikide korraldatava uurimise, edastades liikmesriikidele 14. detsembril 1999 saadetud teatises kahelt liikmesriigilt saadud teabe üksikute eeskirjade rikkumiste kohta ja esitades kahtlused, mis tal sel ajal olid tekkinud tema käsutuses olevate üldiste andmete põhjal.

79 Käesoleval juhul ei saa komisjoni käitumisele varju heitvana käsitada ka asjaolu, et enne mitme riigisiseste uurimiste ja OLAF-i uurimise lõpule viimist jõudis hageja esitada 52 deklaratsiooni.

80 Seega tegi komisjon vaidlustatud otsuses põhjendatult järelduse, et tema käitumine ei asetanud hagejat tolliseadustiku artikli 239 tähenduses eriolukorda.

81 Seega tuleb hageja kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

82 Hageja neljanda väite kohaselt tegi komisjon väära otsuse, leides, et hageja eriolukorda ei põhjustanud Madalmaade tolli hilinenud reaktsioon ja glüfosaadi importimist käsitlevas uurimise raames nõuetekohase koostöö tegemata jätmine.

83 Selles küsimuses olgu meenutatud, et kohtupraktika kohaselt ei põhjusta võlgniku tolliseadustiku artikli 239 tähenduses eriolukorda see, kui toll, tegelikult teadmata impordil toimuvast eeskirjade rikkumisest ja laskmata tahtlikult eeskirjade rikkumisel nende parema väljaselgitamise eesmärgil jätkuda, aktsepteerib asjaomase impordiga seotud deklaratsioonid (vt selle kohta eespool punktis 69 viidatud kohtuotsus HIT Trading ja Berkman Forwarding *vs.* komisjon, EU:T:2010:535, punktid 101 ja 102).

84 Käesoleval juhul selgub esiteks komisjoni 14. detsembri 1999. aasta kirjast, et komisjonil oli teatavat üldist laadi teavet ja Belgia ja Prantsuse ametivõimude teatatud näiteid, mille ta edastas liikmesriikidele just selleks, et ametivõimud saaksid küsimust uurida ja välja selgitada võimalikud kõrvalehoidumisjuhud.

85 Tuleb tõdeda, et oma kirjas palus komisjon liikmesriikidel olla valvsad ja koguda täiendavat teavet. Kuigi sellele kirjale oli lisatud glüfosaadi importijate nimekiri, ei tulenenud sellest siiski piisavalt konkreetseid tõendeid konkreetsete ettevõtjate kohta, mis oleks õigustanud liikmesriigi asutusi võtma nende suhtes või nende tehtavate toimingute osas konkreetseid ja koheseid meetmeid.

86 Teiseks ei ole käesoleval juhul tegemist sooduskorraga või toimingutega vastava ülesande saanud pädevate asutuste poolt kohaldatava spetsiaalse järelevalvesüsteemi kehtestava assotsiatsioonilepingu või rahvusvahelise kokkuleppe raames. On tõsi, et üldise korra kohaselt toimuval impordil, mille puhul kohaldatakse dumpinguvastast tollimaksu, on nii komisjonil kui liikmesriigi tollil liidu tollimaksu kohaldamise eesmärgil hoolsus- ja järelevalvekohustus. Ometi ei tähenda see kohustus, et toll võib, saanuna sellise teabe nagu sisaldus 14. detsembri 1999. aasta kirjas, süstemaatiliselt läbi vaadata kõik liidu tolli saabuvad glüfosaadi saadetised, mis on seotud selles kirjas loetletud ettevõtjatega. Samuti ei ole toll, arvestades kirjas esitatud teabe üldist laadi, kohustatud neid ettevõtjaid hoiatama.

87 Vastupidi hageja väitele, mis põhineb 7. septembri 1999. aasta kohtuotsusel De Haan (C-61/98, Rec, EU:C:1999:393), ei anna käesoleva asja faktilised asjaolud alust järeldada, et Madalmaade tollil oli pärast komisjoni 14. detsembri 1999. aasta kirja saamist täpne teave hageja esitatud deklaratsioonide puhul tuvastatud eeskirjade rikkumise kohta, millele vaatamata lasi toll hagejal jätkata deklaratsioonide esitamist. Pealegi nähtub samast kohtupraktikast, et kui tollil on andmed võimaliku pettuse kohta, ei ole ta kohustatud hoiatama ettevõtjat võimaluse eest, et selle pettuse tõttu võib tal tekkida kohustus tasuda tollimaks, isegi kui ta tegutseb heauskselt (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus De Haan, EU:C:1999:393, punkt 36).

88 Kolmandaks nähtub toimikust, et Madalmaade toll viis läbi esimese inspekteerimise hageja juures 30. juulil 2001, mõned päevad pärast viimase vaidlusaluse deklaratsiooni esitamist 19. juulil 2001. Nagu selgub tolli 21. veebruari 2002. aasta raportist, oli neil võimalik tuvastada asjaomase maksunõude aluseks olev eeskirjade rikkumine alles pärast hageja juures kontrolli läbiviimist.

89 Toimikust selgub samuti, et uurimise käigus saadud teabe edastas Madalmaade toll komisjonile, kes edastas selle omakorda Portugali tollile. Samuti algatati OLAF-i uurimine, sealhulgas saadeti missioon Taiwani, Madalmaade tolli taotlusel. Need asjaolud annavad tunnistust sellest, et Madalmaade toll tegutses aktiivselt nii uurides ise kahtlustatavaid kõrvalehoidumisi, kui ka koostöös teiste riikide tollidega ja OLAF-iga.

90 Eeltoodut arvestades on põhjendatud komisjoni otsus, et hageja eriolukorda tolliseadustiku artikli 239 tähenduses ei põhjustanud Madalmaade tolli tegevus.

91 Seega tuleb hageja neljas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

92 Kõiki eeltoodud asjaolusid arvestades tuleb teha järeldus, et komisjon ei kohaldanud valesti õigusnorme, kui ta vaidlustatud otsuses sedastas, et ükski hageja poolt esile toodud asjaolu ei saanud põhjustada hageja sattumist eriolukorda ja et seega ei ole täidetud esimene tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud kahest kumulatiivsest tingimusest.

Pettuse või ilmse hooletuse esinemine

93 Oma viiendas väites vaidlustab hageja sisuliselt komisjoni hinnangu hageja väidetavale hoolsuse puudumisele, mille alusel komisjon tegi järelduse, et käesolevas asjas ei ole täidetud teine tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud tingimustest.

94 Rakendusmääruse artikli 905 lõike 3 kohaselt peab komisjon selleks, et uurida tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud tingimusi, analüüsima kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid, mille hulka kuulub asjaomase ettevõtja käitumine ja eelkõige tema erialane kogemus, heausksus ja üles näidatud hoolsus.

95 Sellega seoses tuleb meelde tuletada väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb selleks, et hinnata, kas tegemist on ilmse hooletusega tolliseadustiku artikli 239 tähenduses, arvesse võtta eelkõige nende sätete keerukust, mille järgimata jätmise tõttu tekkis tollivõlg, samuti asjaomase ettevõtja erialast kogemust ja hoolsust (vt kohtuotsus, 27.9.2005, Common Market Fertilizers *vs.* komisjon, T-134/03 ja T-135/03, EKL, EU:T:2005:339, punkt 135 ja seal viidatud kohtupraktika).

96 Neist põhimõtetest lähtudes tuleb uurida neid asjaolusid, mida komisjon arvestas, analüüsides tolliseadustiku artikli 239 teist tingimust.

97 Kuna komisjoni seisukohta, et käesolevas asjas kohaldatavad normid ei ole keerukad, ei ole vaidlustatud, siis tuleb analüüsida kahte ülejäänud tingimust, mida komisjon vaidlustatud otsuses käsitles.

98 Mis puutub ettevõtja erialasesse kogemusse, siis tuleb uurida, kas on tegemist ettevõtjaga, kelle peamine erialane tegevus seisneb sisuliselt impordi- ja eksporditoimingutes, ja kas ta on juba omandanud teatava kogemuse nende toimingute tegemisel (eespool punktis 95 viidatud kohtuotsus Common Market Fertilizers *vs.* komisjon, EU:T:2005:339, punkt 140).

99 Käesoleval juhul tuleb tõdeda sarnaselt komisjoni seisukohale vaidlustatud otsuse punktis 54, millele hageja vastu ei vaidle, et hageja on alates aastast 1971 eksportimise ja liitu importimise toimingutes kogenud. Sellest tulenevalt ei saa dumpinguvastase tollimaksu eeskirjade üksikasjad talle võõrad olla, seda enam, et käesoleval juhul kohaldatav kord ei ole eriti keerukas, nagu komisjon vaidlustatud otsuses sedastas.

100 Nagu komisjon vaidlustatud otsuse punktis 54 märkis – ja hageja sellele vastu ei vaidle – oli hageja pealegi vaidlusaluste vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonide esitamise hetkeks juba esitanud glüfosaadi, sh Hiina päritolu glüfosaadi impordi deklaratsioone käesoleva asjaga seotud kliendi, st importija eest. Vaidlustatud otsuses märkis komisjon samuti, et 1997. aasta oktoobris ja novembris, veidi aega pärast seda, kui 6. septembril 1997 jõustus määrus nr 1731/97, millega kehtestati lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina päritolu glüfosaadile, esitas hageja kolmel korral importija eest deklaratsioonid Singapuri päritolu glüfosaadi impordi kohta.

101 Seega leidis komisjon põhjendatult, et hageja on tolliseadustiku artikli 239 kohaldamise seisukohalt kogenud ettevõtja.

102 Seoses hagejalt eeldatava hoolsuse analüüsiga tuleb kõigepeal märkida, et tolliseadustiku artikli 62 kohaselt peavad tollile esitatavad deklaratsioonid sisaldama kõiki vajalikke andmeid ja dokumente seda tolliprotseduuri reguleerivate sätete rakendamiseks, millele kaup on deklareeritud. Lisaks tekib vastavalt rakendusmääruse artiklile 199 ning selle lisale 37 deklarandi allkirjastatud deklaratsiooni esitamisel tolliasutusele vastutus deklaratsioonis sisalduvate andmete õigsuse ning lisatud dokumentide ehtsuse eest.

103 Peale selle tuleneb kaudse esindamise eeskirjadest, mis on ette nähtud tolliseadustiku artiklis 5, et kaudne esindaja vastutab enda poolt tollile esitatud deklaratsioonide eest, kui ta tegutseb enda nimel, kuigi teise eest.

104 Selles osas tuleneb kohtupraktikast, et tollimaakler vastutab oma tegevuse iseloomust tulenevalt nii imporditollimaksude tasumise kui ka nende dokumentide nõuetekohasuse eest, mille ta tollile esitab (eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux *vs*. komisjon, EU:C:1993:285, punkt 37, ja kohtuotsus, 18.1.2000, Mehibas Dordtselaan *vs*. komisjon, T-290/97, EKL, EU:T:2000:8, punkt 83).

105 Käesoleval juhul nähtub vaidlustatud otsusest, et komisjon arvestas järgmisi asjaolusid. Esiteks märkis komisjon vaidlustatud otsuse punktides 56 ja 57, et Madalmaade toll tuvastas hageja tegevuskohas läbiviidud kontrolli käigus, et transpordikulude arved, milles märgitud lähtesadam oli Shanghai Hiinas, olid lisatud 8. mail, 26. juunil ja 24. augustil 2000 esitatud deklaratsioonidele. Sellele, et need arved puudutavad kõnealustes deklaratsioonides käsitletud glüfosaati ja et need sisaldavad viidet lähtesadamana Shanghaile, ei ole vastu vaieldud. Seoses sellega ei oma tähtsust, kas tegemist on lastimiskuludega või otseses tähenduses transpordikuludega, kuna neist nähtub üheselt, et glüfosaadi vedu algas Shanghai sadamast.

106 Teiseks märkis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 58, et kolmele 22. augusti 2000. aasta deklaratsioonile oli lisatud Hiinas asutatud ettevõtjate koostatud pakkelehed. Vaidlust ei ole selle üle, et need pakkelehed vastavad nendele glüfosaadi saadetistele, mille kohta käivad deklaratsioonid ja mille veokirjas on vastuvõtmiskohaks ja lähtesadamaks märgitud Kaohsiung (Taiwan) ning mille kohta on välja antud Taiwani kaubanduskoja päritolutõendid. Lisaks tuleb tõdeda, et kolmes deklaratsioonis ongi kauba lähtekohaks märgitud Hiina, millele hageja vastu ei vaidle.

107 Kolmandaks leidis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 61, et päritolutõendites endis on vastuolusid, mida märgati Madalmaades siseriikliku menetluse käigus. Madalmaade tolli koostatud toimikust ja hageja esitatud vaidlusaluste päritolusertifikaatide koopiatest selgub nimelt, et neis sertifikaatides on

vastuolusid, nagu puuduvad kuupäevad ja registreerimisnumbrid, sama registreerimisnumber eri kuupäevaga sertifikaatidel, sertifikaadil ülekirjutatud registreerimisnumbrid või templijäljend „original" ainult mõnel sertifikaadil.

108 Nagu komisjon märkis vaidlustatud otsuse punktis 54, tuleb lõpuks arvesse võtta asjaolu, et hageja oli esitanud importija eest deklaratsioone Hiina päritolu glüfosaadi vabasse ringlusse lubamiseks enne, kui jõustus määrus nr 1731/97, millega kehtestati ajutine dumpinguvastane tollimaks sellest riigist pärit glüfosaadi impordile, ja just veidi aega pärast seda kuupäeva muutis importija riiki, kust ta glüfosaati importis.

109 Seega ei saa eeltoodud asjaolusid arvestades komisjonile ette heita järeldust, et sellisel kogemustega tollimaakleril nagu hagejal oleks pidanud tekkima vähemalt kahtlus imporditud glüfosaadi tegeliku päritolu osas.

110 Lisaks on hageja hoolsuse puudumine veelgi tõsisem seetõttu, et enne deklaratsioonide tollile esitamist hageja isegi ei uurinud asjaomaste deklaratsioonidega seotud arveid ega pakkelehti ega saanud nendega tutvuda, samas kui vastavalt rakendusmääruse artiklile 199 vastutab ta deklarandina deklaratsioonis esitatud andmete õigsuse eest. Nagu komisjon põhjendatult märgib, ei saa hageja sisemine töökorraldus deklaratsioonide koostamisel ja asjaomaste dokumentide komplekteerimisel ega kontserni struktuuri üksikasjad õigustada seda, et ta jätab täitmata tollimaakleri ülesannete olemusest tulenevad kohustused ja jätab tagajärjed liidu eelarve kanda.

111 Kui hageja sai dokumendid juba esitatud deklaratsioonide kohta, millest selgus ebaõigete andmete deklareerimine eelkõige imporditud kauba päritolu kohta, siis oleks ta vähemalt saanud neid deklaratsioone parandada või võtta meetmeid ebaõigete kannete kordumise vältimiseks.

112 Samuti ei saa hageja tugineda asjaolule, et esitas deklaratsioonid üksnes oma kliendi juhiste ja tema antud dokumentide alusel, sest deklaratsioonide õigsuse ja paikapidavuse eest vastutab üksnes tema kui tollimaakler. Nagu tuleneb eespool punktis 104 viidatud kohtupraktikas, ei saa tollimaakler tollimaksu vähendamise õigustamiseks varjuda oma kliendi tegude taha.

113 Hageja argumendid, samastamaks tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud ilmse hoolimatuse või pettuse puudumise nõuet vääramatu jõu mõistega, tuleb tagasi lükata, arvestades rakendusmääruse artiklis 905 sätestatut ja eespool punktis 95 viidatud kohtupraktikat, milles on piiritletud selle tingimuse analüüsimisel tähtsust omavad asjaolud.

114 Lisaks ei saa hageja tugineda kaalutlustele, mis ajendasid Gerechthof te Amsterdami tühistama Rechtbank te Haarlemi otsust. Nimelt on nende kaalutluste põhjal komisjon see, kes peab vastavalt rakendusmääruse artiklile 905 otsustama, kas taotletud tollimaksu vähendamine on põhjendatud. Sellel põhjusel otsustas apellatsioonikohus, et toimik tuleb saata komisjonile. Komisjoni otsuse õiguspärasuse üle teeb otsuse Üldkohus.

115 Sellest tuleneb, et komisjon ei kohaldanud valesti õigusnormi, kui ta oma kaalutluspädevust teostades ja kõiki juhtumi puhul tähtsust omavaid asjaolusid – eeskätt kõnealuste eeskirjade keerukuse puudumine, hageja kogemus ja tema hoolsuse puudumisele osutavad asjaolud – arvestades otsustas, et käesoleval juhul ei ole täidetud tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud teine tingimus ilmse hooletuse või pettuse puudumise kohta.

116 Seega tuleb hageja viies väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kuues väide põhjendamiskohustuse rikkumise kohta

117 Kuuendas väites märgib hageja sisuliselt, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud teatavate tema poolt eelkõige komisjoni, Madalmaade tolli ja Taiwani ametiasutuste käitumise kohta esitatud asjaolude osas.

118 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab ELTL artiklis 296 nõutav põhjendus vastama asjassepuutuva akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjused ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks välja toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjassepuutuvaid õigusnorme (vt kohtuotsus, 30.4.2009, komisjon *vs*. Itaalia ja Wam, C-494/06 P, EKL, EU:C:2009:272, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

119 Käesoleval juhul nähtub vaidlustatud otsusest, et komisjon analüüsis hageja argumente, mille viimane talle esitas 1. juuni 2011. aasta märkustes ja mis on kokkuvõetult esitatud eespool punktis 26.

120 Vaidlustatud otsuses komisjon nimelt selgitas, miks ta leiab, et tema käitumine ei asetanud hagejat eriolukorda. Nõnda viitas ta sellele, et tal ei ole kohustust teostada järelevalvet Taiwani kaubanduskodades päritolusertifikaatide väljastamise üle või teavitada glüfosaadi importijaid oma kahtlustest. Samuti kirjeldas komisjon oma koostööd liikmesriikide tollidega glüfosaadi impordi uurimise raames. Samuti esitas komisjon oma seisukoha Gerechthof te Amsterdami Euroopa Kohtu praktikat puudutavate märkuste kohta.

121 Ka tõi komisjon vaidlustatud otsuses välja põhjused, miks ei Taiwani kaubanduskodade ega Madalmaade tolli tegevus ei asetanud hagejat eriolukorda tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.

122 Peale selle analüüsis komisjon vaidlustatud otsuses asjaolusid, mis tema arvates omasid tähtsust tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud teise tingimuse täitmata jätmise tuvastamise seisukohalt, ning tugines eeskätt asjaolule, et hageja ei olnud näidanud üles hoolsust, mida tavaliselt nõutakse kogenud tollivormistust korraldavalt isikult.

123 Seega on vaidlustatud otsuses selgelt esitatud põhjenduskäik, mis ajendas komisjoni otsustama, et hageja ei olnud eriolukorras tolliseadustiku artikli 239 tähenduses ja et selles artiklis ette nähtud tingimus ilmse hooletuse või pettuse puudumise kohta ei olnud täidetud.

124 Sellest tulenevalt tuleb hageja kuues väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

125 Järelikult tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

126 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Schenker Customs Agency BV-lt, kes ühtlasi kannab enda kohtukulud, välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. aprillil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad